

Philippe Jaroussky

Contratenor

DILLUNS, 14 DE NOVEMBRE DE 2016 – 20.30 h

Sala de Concerts

Ann-Kathrin Brüggemann, oboè

Freiburger Barockorchester

Petra Müllejans, directora

I

Georg Philipp Telemann (1681-1767)

Obertura de la *Passió segons sant Mateu*, *TWV 5:53* 3'

Cantata *Der am Ölberg zagende Jesus*, *TWV 1:364* 16'

1. *Accompagnato*: Die stille Nacht umschloss den Kreis der Erden...

2. *Ària*: Ich bin betrübt bis in den Tod

3. *Recitatiu*: Er rung die heiligen Hände

4. *Ària*: Mein Vater!

5. *Recitatiu*: Allein, die Angst nahm jeden Nu mit Haufen zu

6. *Ària*: Kommet her, ihr Menschenkinder

Obertura de *Der für die Sünde der Welt leidende und sterbende Jesus*
(*Brockes-Passion*), *TWV 5:1* 5'

(Anke Nevermann, segon oboè)

Cantata *Jesus liegt in letzten Zügen*, *TWV 1:983* 16'

(Anke Nevermann, segon oboè)

1. *Ària*: Jesus liegt in letzten Zügen

2. *Recitatiu*: Erbarmenswürdiger Blick!

3. *Ària*: Mein liebster Heiland

4. *Recitatiu*: Jedoch, da dir's gefällt

5. *Ària*: Darauf freuet sich mein Geist

II

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Simfonia de la cantata *Gleich wie der Regen und Schnee vom Himmel fällt*, *BWV 18* 3'

Simfonia de la cantata *Der Herr denket an uns*, *BWV 196* 2'

Simfonia de la cantata *Ich hatte viel Bekümmernis*, *BWV 21* 3'

Cantata *Ich habe genug*, *BWV 82* 22'

1. *Ària*: Ich habe genug

2. *Recitatiu*: Ich habe genug

3. *Ària*: Schlummert ein, ihr matten Augen

4. *Recitatiu*: Mein Gott! wenn kömmt das schöne: Nun!

5. *Ària*: Ich freue mich auf meinen Tod

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Deloitte — Esteve — Fundació Castell de Peralada — Fundació Metalquímia — Hoteles Catalonia — IATI Seguros — La Fageda — Loteria de Catalunya — Plusfresc — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Serunion

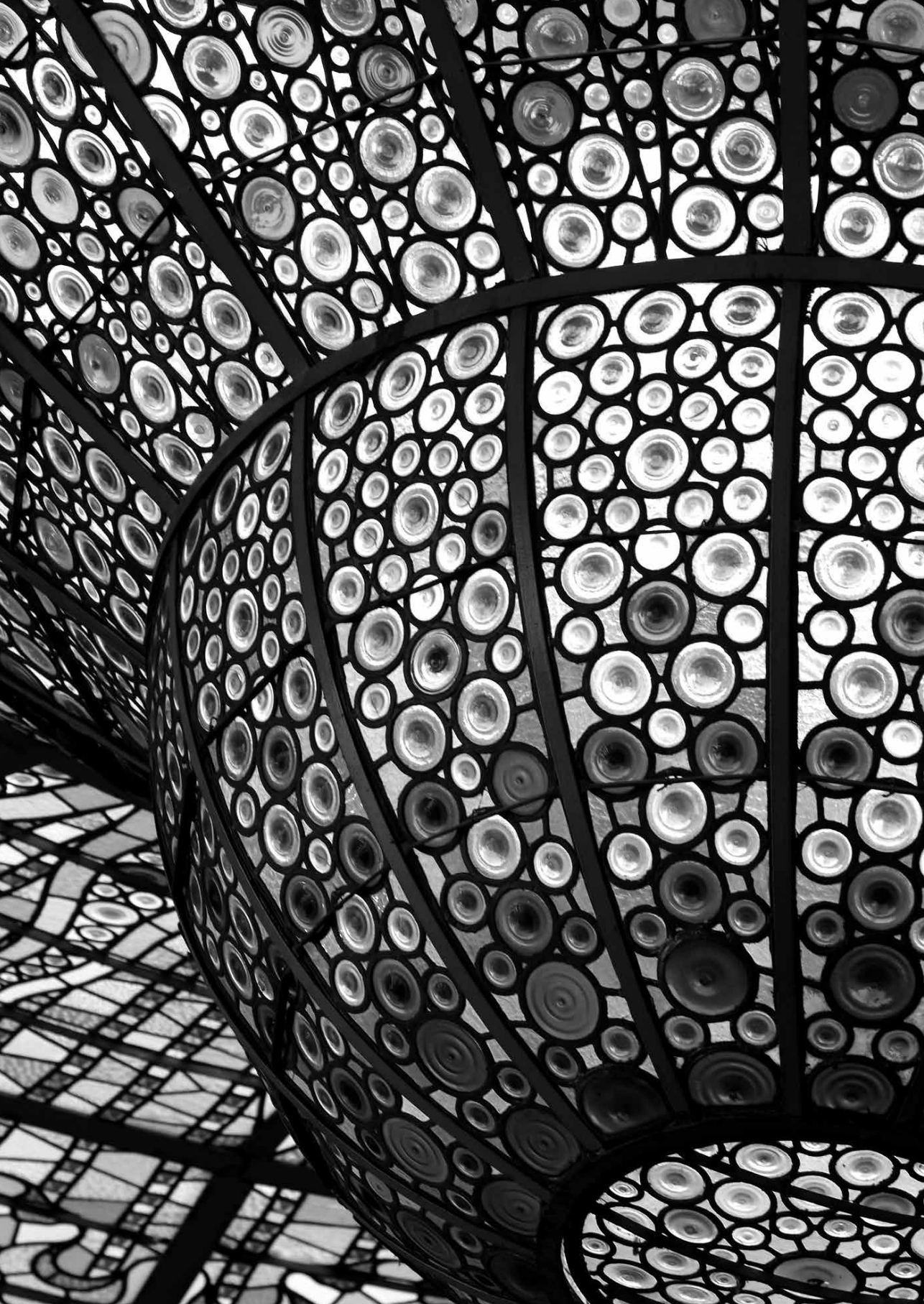
Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Teatre Romea — Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Biografies

Ann-Kathrin Brüggemann

Oboè

Nascuda a Hamburg, va completar els estudis d'oboè barroc sota la tutela de Michel Piquet a l'Schola Cantorum Basiliensis, on també va estudiar flauta dolça amb Conrad Steinmann l'any 1992. Després va estudiar amb Ku Ebinge a la Haia i s'interessà particularment per l'oboè clàssic i el seu repertori. Ann-Kathrin Brüggemann ha tocat i continua tocant amb conjunts com l'Akademie für Alte Musik de Berlín o Il Giardino Armonico, entre d'altres. És membre estable de l'Orquestra Barroca de Friburg des del mes d'agost de l'any 2000. A més de la seva extensa activitat en concerts, també és professora de la Universitat de la Música de Friburg.

Petra Müllejans Violí

La violinista Petra Müllejans és una músic molt versàtil que estima pràcticament tots els tipus de música i els interpreta amb passió. El que més li agrada és fer-ho en un entorn conegut amb companys musicals propers. Fa molts anys que és membre i sòcia de l'Orquestra Barroca de Friburg (FBO), que dirigeix com a concertino i amb la qual també actua com a solista habitualment. A més, forma part de la plantilla fixa del Freiburger BarockConsort, la formació de música de cambra de l'FBO especialitzada en música per a solistes del segle XVII i principis del segle XVIII.

L'aproximació de Petra Müllejans a la música barroca i clàssica es caracteritza per la recerca constant d'una musicalitat narrativa, que aconsegueix fer realitat mitjançant la tasca amb què tant gaudeix a l'Orquestra, la col·laboració amb Hille Perl i Lee Santana en el conjunt The Age of Passions i amb el seu grup de klezmer Hot and Cool. És una professora apassionada i per a ella és crucial la seva feina amb els estudiants.

Petra Müllejans és professora de violí barroc a l'Escola Superior de Música i Arts Escèniques de Frankfurt.

Biografies

Freiburger Barockorchester

L'Orquestra Barroca de Friburg posseeix un historial d'èxits que es remunta gairebé trenta anys enrere. Convidada habitual de les sales i les òperes més importants, el seu calendari de concerts ofereix un repertori divers –des del Barroc fins a la música contemporània– que interpreta en una varietat d'escenaris –des de Friburg fins a l'Extrem Orient. El concepte artístic de l'Orquestra, però, es manté inalterat: la curiositat creativa de cadascun dels membres, sempre amb la intenció d'interpretar les composicions de la manera més alegre i expressiva possible. Això també implica que els mateixos músics actuïn en exigents concerts en solitari. La interpretació en conjunt cultivada i al mateix temps commovedora s'ha convertit, per tant, en una marca pròpia internacional.

L'FBO col·labora de manera continuada amb artistes rellevants, com ara Ch. Gerhaher, I. Faust, R. Jacobs, P. Heras-Casado, A. Staier i K. Bezuidenhout, i manté una estreta aliança amb el segell discogràfic Harmonia Mundi. L'èxit artístic de la seva associació musical s'expressa en nombroses produccions de CD i premis destacats, com el Premi Gramophone 2011, Echo Klassik Deutscher Musikpreis 2007 i 2011-2016, Jahrespreis der Deutschen Schallplattenkritik 2009 i 2015, Edison Classical Music Award 2008 o Classical Brit Award 2007.

Sota la direcció artística dels seus dos concertinos, Gottfried von der Goltz i Petra Müllejans, i la batuta de directors seleccionats, l'FBO es presenta amb un centenar d'actuacions l'any en una varietat de formacions, des de cambra fins a orquestra per a òpera. Conjunt autogestionat, ofereix els seus propis cicles d'abonament a la Sala de Concerts de Friburg, Liederhalle d'Stuttgart i Philharmonie de Berlín, a més de gires per tot el món.

Primers violins: Petra Müllejans, Martina Graulich, Christa Kittel, Gerd-Uwe Klein, Visser Hannah;
Segons violins: Kathrin Tröger, Daniela Helm, Beatrix Hülsemann, Brigitte Täubl; **Violes:** Werner Saller, Christian Goosses, Christa Kittel (*BWV 18*), Beatrix Hülsemann (*BWV 18*); **Violoncels:** Stefan Mühleisen, Guido Larisch; **Violone:** Dane Roberts; **Llaüt:** Andreas Arend; **Oboès:** Ann-Kathrin Brüggemann, Anke Nevermann; **Fagot:** Javier Zafrá; **Orgue i clavicèmbal:** Torsten Johann

Philippe Jaroussky Contratenor

És un dels principals contratenors del panorama internacional. Com ho confirmen alguns dels prestigiosos premis que ha rebut: Victòries de la Musique o Echo Klassik, entre d'altres.

Col·labora habitualment amb algunes de les millors formacions barroques: Orquestra Barroca de Friburg, Ensemble Matheus, Les Arts Florissants, Les Musiciens du Louvre-Grenoble, Orfeo 55, Le Concert d'Astrée, Cercle de l'Harmonie, Europa Galante... També actua a les sales i els festivals de més prestigi: Salle Pleyel, The Barbican Center i Southbank Center de Londres, Palais des Beaux Arts de Brussel·les, Théâtre du Châtelet, Grand Théâtre de Luxemburg, Konzerthaus de Viena, Staatsoper i Philharmonie de Berlín, Teatro Real de Madrid, Disney Hall de Los Angeles i al Carnegie Hall.

El 2002 va fundar l'Ensemble Artaserse, amb el qual actua habitualment per tot Europa.

La temporada 2015-16 va ser artista resident a la Konzerthaus de Berlín, i hi va presentar més d'una desena de projectes. El juliol del 2015 va debutar al Festival d'Ais de Provença (*Alcina*). També destaca *Theodora* amb William Christie i Les Arts Florissants al Théâtre des Champs Élysées (París), Lincoln Center (Nova York) i Concertgebouw (Amsterdam). El 2016 ha estrenat l'òpera *Only the sounds remains* de Kaija Saariaho al Nationale Opera and Ballet (Amsterdam), òpera que presentarà al Teatro Real de Madrid, Ópera de París i Lincoln Center de Nova York. Aquest mateix 2016, a Espanya ha actuat al Festival Internacional de Música y Danza de Granada i al Festival Internacional de Santander.

Artista en exclusiva d'Erato-Warner Classics, entre la seva àmplia discografia destaquen els àlbums: *Heroes*, amb àries d'òperes de Vivaldi; *Tribut a Carestini*, *Opium* i *Green*, amb melodies franceses; *Pieta*, *La Dolce Fiamma*, *Caldara in Vienna* i el seu darrer enregistrament, *Cantates sacres* de Bach i Telemann, que acaba de sortir al mercat l'octubre del 2016.

Entre els seus nombrosos projectes a Espanya, els més recents són tres concerts amb l'OCNE, dirigida per Nathalie Stutzmann (octubre) i dues cites més: Auditorio Nacional de Madrid i aquest concert al Palau de la Música Catalana amb l'Orquestra Barroca de Friburg.

“Espero la meva mort”

Discurs melòdic sobre la mort: quatre cantates per a solista, de Bach i Telemann.

El poeta i teòleg alemany Erdmann Neumeister, que al principi del segle XVIII va intentar reformar la música sacra evangèlica, una vegada va descriure la “cantata” com “una peça d’òpera composta de recitatiu i àries”. No hi ha res d’evident en aquesta caracterització. Fins i tot, referida a l’òpera, és una mica provocativa.

El fet que actualment anomenem “cantates” les composicions que, setmana rere setmana apropaven el tema bíblic del diumenge als creients, és en realitat un vestigi de la investigació, al segle XIX, sobre Bach. Al llarg de les seves vides, Johann Sebastian Bach (1685-1750) i Georg Philipp Telemann (1681-1767) van donar a les “peces sacres”, des del simple solo fins a les grans obres corals, totes les denominacions possibles; Bach parlava de “concert” o simplement de “música”.

Tot i que va escriure només una dotzena de cantates per a solista, Telemann va dedicar-se àmpliament a aquest estil íntim. La seva obra és molt prolífica: només a Frankfurt i Hamburg va compondre, en total, més de mil quatre-cents obres, i actualment encara no les coneixem totes. Telemann estarà sempre a l’ombra de Bach, el qual, per cert, en va escriure unes dues-cents, a Arnstadt, Mühlhausen, Weimar i Leipzig.

Erdmann Neumeister va voler introduir un element de l’òpera en la música sacra mitjançant la unió de recitatiu i àries *da capo*. Un requisit va ser la solució cautelosa del text bíblic, la interpretació del qual, durant el sermó, era el centre del culte luterà. És lògic que els textos interpretatius o il·lustratius trobessin cada vegada més el seu lloc en la música sacra. Però per a un home d’església tan estricte era una blasfèmia que la descripció musical de l’experiència espiritual pogués resultar tan sensual i virtuosa. El predecessor de Bach a Leipzig, el Kantor de Sant Tomàs Johann Kuhnau, va fer tots els possibles per evitar la “sospita de música teatral”. Bach, a diferència de Telemann, no va escriure mai cap òpera, però naturalment dominava el gènere dramàtic. Per a la seva obra *Vergnügte Ruh* (Plaent repòs), *BWV 170* (Leipzig, 1726), es va valer d’un text de Georg Christian Lehms. Lehms, a més de textos per a cantates, va escriure, sobretot, llibrets d’òpera; dominava molt bé el llenguatge figuratiu –i Bach en va treure profit. A la primera ària, un acompanyament equilibrat i un suau compàs 12/8 il·lustren una harmonia divina. La segona, “Wie jammern mich doch die verkehrten Herzen” (Com em fan patir els cors que van errats), hi contrasta totalment: en una llarga introducció, l’obligat orgue treballava sobre acords de corda secs, de tal manera que els *salti duriusculi* sonaven tan dolorosos en el fons que, en comparació, la *Buß und Reu* (constricció i penediment) de la *Passió segons sant Mateu* sonava inofensiva. Però a la tercera ària ja s’ha superat l’horror de l’existència terrestre. Tot i tenir per títol “Wie ekelt mich zu leben” (Com detesto viure), contempla l’eternitat amb alegria.

Aquesta actitud davant la mort és característica d’una època en què la vida solia ser curta i difícil, i això denoten aquestes quatre cantates. Al mateix

temps, el desig de reunir-se amb Crist pot fins i tot adoptar trets gairebé eròtics, com en la secció central de *Jesus liegt in letzten Zügen*, *TWV 1:983* (Jesús es troba en l’etapa final) de Telemann (Frankfurt, abans del 1721): En “Mit was für sehnlicher Begier legt ich mich heute noch zu dir” (Amb quin fervent desig m’ajec amb tu), la línia vocal descriu l’emoció nostàlgica del fet de jeure.

En *Ich habe Genug* (Ja en tinc prou), *BWV 82* (Leipzig, 1727), l’oboè anticipa el tema i teixeix delicades figuracions, abans que el duet comenci a cantar, i sembla portar el missatge central: podria representar l’ànima, que flota feliçment en figuracions insubstancials, mentre que el cos, que encara és presoner d’un món que acaba de veure el nen Jesús (Simeó al temple, Lluç 2, 25-32), no pot oferir res més; un discerniment que es posa de manifest en la segona ària. En “Schlummert ein, ihr matten Augen” (Adormiu-vos, ulls cansats), les cordes murmuren una cançó de bressol, mentre que el registre relativament baix fa referència a la mort. A l’última paraula de la secció A, “... *fallet sanft und selig zu*” (tanqueu-vos plàcidament i feliçment), tant la veu com l’acompanyament gairebé s’aturen. La resolució sembla l’últim alè, un truc simple però eficaç; el mateix passa en la secció central de *Jesus liegt in letzten Zügen* (Jesús es troba en l’etapa final), de Telemann, amb la paraula “*erblassen*” (empal·lidir). El tercer número d’*Ich freue mich auf meinen Tod* (Espero la meva mort) desprèn absoluta confiança; en aquest, l’oboè acompanya les exultants cordes amb gran esplendor. Bach no menysté la paraula “mort”, encara que n’hagi rebaixat clarament el to.

Només trobem la por a la mort a la cantata de la passió de Telemann *Der am Ölberg zaghende Jesus* (El temorós Jesús al mont de les Oliveres), *TWV 1:364* (Hamburg, 1741): als tristos girs de la primera ària, “Ich bin betrübt bis in den Tod” (Estaré trist fins a la mort), així com a l’anterior *recitativo accompagnato* d’aquesta. Fins i tot abans que el solista pugui descriure la situació al Mont de les Oliveres (Mateu 26,36-42), els instruments de corda ja ho han dit tot. Els palpitants acords, suaus i inflexibles, evoquen la calma abans de la tempesta; com a “L’hivern” de *Les quatre estacions* de Vivaldi, el món sembla petrificat. A la vegada, anticipa la introducció de la crucifixió (fa pensar en el “Crucifixus” de la *Missa en Si menor* de Bach). Però, ja en la segona ària, “Mein Vater” (El meu pare), s’estén una curiosa jovialitat –la confiança supera la por. I, per descomptat, aquesta cantata també conclou amb la idea de la salvació, en l’alegre compàs ternari: “... *seht, was Jesus für euch tut*” (... mira el que Jesús fa per tu).

G. P. Telemann (1681-1767)

Cantata *Der am Ölberg zaghende Jesus, TWV 1:364*

1. Accompagnato

*Die stille Nacht umschloss den Kreis der Erden,
die Nacht, die sonst der Müden Labsal ist,
wenn sie die täglichen Beschwerden
durch angenehme Ruh versüßt.
Jedoch, o schreckenvolle Nacht,
die meinen Geist für Angst verschmachten läßt.
Denn Jesus, als das Abendmahl vollbracht,
nimmt seinen Weg zum Hof Gethsemane,
da überfällt in solch ein Weh,
voll Zittern, Angst und Zagen,
dass er für Schmerzen kaum so viel kann sagen:*

La plàcida nit tancava el cercle de la Terra,
la nit, alleujament del cansament,
endolceix els patiments diaris
amb la seva pau plaent.
Però aquesta nit espantosa,
em consumeix l'esperit per la por.
Perquè Jesús, havent donat la Comunió,
marxà cap al jardí de Getsemani,
allà l'assaltà un dolor tan gran,
que tremolós, espantat i acovardit,
del dolor només podia dir:

2. Ària

*Ich bin betrübt bis in den Tod.
Meine Seele will verzagen,
die Gebeine sind zerschlagen,
mich umringet Höllennot.*

Em domina la tristesa.
La meva ànima es vol enfonsar,
l'esquelet està esgotat,
i m'envolta la misèria de l'infern.

3. Recitativ

*Er rung die heiligen Hände
aus überhäuftem Schmerz.
Die Augen schlug er himmelwärts,
und dass der Vater ihm nur etwas Labsal sende.
So hob er seine Stirn empor,
und bracht ihm dies Gebet mit heißem Seufzer vor.*

Les seves mans sagrades es van retorçar
per la intensitat del dolor.
Va mirar el cel de fit a fit,
per rebre l'alleujament del Pare.
Va elevar el front,
i va fer aquesta pregària amb un càlid sospir.

4. Ària

*Mein Vater!
Wenn dirs wohlgefällt,
so lass den Kelch itzt von mir gehen.
Mein Schmerz ist unerträglich groß,
drum reiß mich von demselben los;
jedoch dir sei es heimgestellt.
Dein Wille soll allein geschehen.*

Pare meu!
Si et plau,
aparta de mi aquest calze.
El meu dolor és insuportable,
arrenca-me'l;
però ho deixo al teu criteri.
Faci's només la teva voluntat.

5. Recitativ

*Allein, die Angst nahm jeden Nu mit Haufen zu,
bis er zuletzt gar mit dem Tode rang,
und durch der Marter heiße Glut
das klare Blut aus dem hochteuren Leibe drang.*

Sol, la por va allunyar la multitud,
fins que va arribar l'agonia,
i per les brases calentes del martiri
s'escolava la sang del seu preuat cos.

6. Ària

*Kommet her, ihr Menschenkinder,
verstockte Sünder,
seht, was Jesus für euch tut.
Ach, ich stelle mich mit ein,
und will gern der Größte sein.
Doch, da mich die Schulden reuen,
muss mich auch dein Schmerz befreien
von der heißen Höllenglut.*

Veniu aquí, vosaltres, fills dels homes,
pecadors obstinats,
vegeu el que Jesús fa per vosaltres.
Ah, em presento davant vostre,
i vull ser el més gran.
Em penedeixo de les meves culpes,
i m'haig d'alliberar del dolor
de l'ardent foc de l'infern.

Cantata *Jesus liegt in letzten Zügen, TVWV 1:983*

1. Ària

*Jesus liegt in letzten Zügen;
ach, er schließt die Augen schon.
Warum bricht der bittere Schmerz
doch nicht auch mein mattes Herz?
Da ich Gottes eignen Sohn
seh erblasset vor mir liegen.*

Jesús és a les portes de la mort;
ah, ja tanca els ulls.
Per què l'amarg dolor
no trenca també el meu dèbil cor?
El mateix fill de Déu
veig empal·lidir al meu davant.

2. Rezitativ

*Erbarmenswürdiger Blick!
Die Unschuld wird erwürgt von den Sündern.
Der Schönste von den Menschenkindern
ist ganz verstellt und ungestalt.
Die unumschränkte Gewalt,
für welcher auch die Himmel zittern müssen,
liegt kraftlos da zu meinen Füßen.
Der aller Welt das Leben gab,
sinkt selbst ins Grab
und lässt mich betrübnisvoll zurück.
Erbarmenswürdiger Blick!*

Llastimosa visió!
Els pecadors ofeguen la innocència.
El més bell dels fills dels homes
està trasbalsat i deformat.
El poder il·limitat,
que fa tremolar fins i tot el cel,
jau sense força als meus peus.
Perquè ha donat la vida per a tot el món,
baixa a la seva tomba
i em deixa turmentat per l'aflicció.
Llastimosa visió!

3. Ària

*Mein liebster Heiland,
könnt ich doch mit dir erblassen.
Mit was für sehnlicher Begier
legt ich mich heute noch zu dir
und möchte dich ganz inniglich umfassen.*

Estimat Salvador meu,
tant de bo pogués empal·lidir amb tu!
Amb una avidesa ardent
em torno a acostar a tu
amb el desig d'abraçar-te sincerament.

4. Rezitativ

*Jedoch, da dir's gefällt,
dass ich noch auf der Welt*

Ara bé, ja que és el que vols,
deixeu-me encara en aquest món

*den Kreuzkelch trinken muss,
so sei dein Wollen auch mein Schluss.
Indessen glaub ich, dass dein Tod
dereinst in meiner Sterbensnot
mir wird zum Trost erscheinen,
da du, meine Lebensfürst,
mich zu den Deinen
ins ew'ge Leben führen wirst.*

5. Arie

*Darauf freuet sich mein Geist,
dass er dich einmal dort oben
wird mit frohem Jauchzen loben,
wo man dich ohn Ende preist.*

bevent del calze sagrat,
que la teva voluntat sigui el meu final.
Entretant penso que la teva mort
algun dia, en la meva misèria,
em semblarà un consol,
perquè tu, príncep meu,
em duràs amb tu
a la vida eterna.

I la meva ànima se n'alegra,
perquè algun dia allà dalt
cridarà plena de goig
allà on la lloança no té fi.

J. S. Bach (1685-1750)

Cantata *Ich habe genug*, BWV 82

1. Ària

*Ich habe genug,
Ich habe den Heiland, das Hoffen der
Frommen,
Auf meine begierigen Arme genommen;
Ich habe genug!
Ich hab ihn erblickt,
Mein Glaube hat Jesum ans Herze gedrückt;
Nun wünsch ich, noch heute mit Freuden
Von hinnen zu scheiden.*

Ja en tinc prou,
tinc el Salvador, l'esperança dels creients,
agafat als meus braços impacients;
ja en tinc prou!
L'he mirat de fit a fit,
i la meva fe em té Jesús aferrat al cor;
ara, avui mateix, sols voldria gaudir,
anar-me'n d'aquí.

2. Recitatiu

*Ich habe genug.
Mein Trost ist nur allein,
Dass Jesus mein und ich sein eigen möchte sein.
Im Glauben halt ich ihn,
Da seh ich auch mit Simeon
Die Freude jenes Lebens schon.
Lasst uns mit diesem Manne ziehn!
Ach! möchte mich von meines Leibes Ketten
Der Herr erretten;
Ach! wäre doch mein Abschied hier,
Mit Freuden sagt ich, Welt, zu dir:
Ich habe genug.*

Ja en tinc prou.
El meu únic consol,
és que Jesús pogués ser meu, i jo seu.
Amb fe jo me'l sento de debò,
perquè ara ja veig, com Simeó,
la joia de l'altra vida.
Fem com aquest home igual tria!
Ah! Si el Senyor pogués desfer
les cadenes del meu cos!
Ah! Si el meu comiat fos ara mateix,
amb quin goig et diria, món:
“Ja en tinc prou.”

3. Ària

*Schlummert ein, ihr matten Augen,
Fallet sanft und selig zu!
Welt, ich bleibe nicht mehr hier,
Hab ich doch kein Teil an dir,
Das der Seele könnte taugen.
Hier muss ich das Elend bauen,
Aber dort, dort werd ich schauen
Süßen Friede, stille Ruh.*

wAdormiu-vos, ulls meus abaltits,
tanqueu-vos al tranquil i suau repòs!
Món, no em vull quedar més aquí,
tu no em pots oferir res, de debò,
que a l'ànima em doni profit.
Aquí, em cal suportar la dissort,
mes, allí, allí veuré embadalit
la dolça pau, el plàcid repòs.

4. Recitatiu

*Mein Gott! wenn kömmt das schöne: Nun!
Da ich im Friede fahren werde
Und in dem Sande kühler Erde
Und dort bei dir im Schoße ruhn?
Der Abschied ist gemacht,
Welt, gute Nacht!*

Déu meu! Quan arribarà la bellesa: ara!
Feliç, que amb pau fugiré d'aquí
i sota el sol d'arena glaçada,
i allí vora teu, reposaré a la teva falda?
De prendre el comiat estic decidit,
Oh món, bona nit!

5. Ària

*Ich freue mich auf meinen Tod,
Ach, hätt er sich schon eingefunden.
Da entkomm ich aller Not,
Die mich noch auf der Welt gebunden.*

Em plau pensar en la meva mort,
ah, tant de bo que ja hagués arribat.
Llavors podré escapar de tots els dolors,
amb els quals el món em té engrillonat.

Un Nadal ple de música i tradicions

Busques un regal d'impacte?

Integral de simfonies de Beethoven

Viu una maratoniana setmana amb les simfonies de Beethoven, un esdeveniment protagonitzat pel carismàtic **Gustavo Dudamel** i l'**Orquesta Simón Bolívar**. 5 concerts en 4 dies. Un cita que sense dubte farà història.

DIUMENGE 12.03.17 – 12.00 h i 19.00 h

DILLUNS 13.03.17 – 20.30 h

DIMARTS 14.03.17 – 20.30 h

DIMECRES 15.03.17 – 20.30 h

DIUMENGE 27.11.16 – 19.00 h – *Petit Palau*

Cantates d'Advent

Bach

Un recorregut pel fascinant univers del compositor amb el **Cor Lieder Camera** interpretant-ne una selecció de cantates.

DIJOUS 15.12.16 – 20.30 h

El Messies

Händel

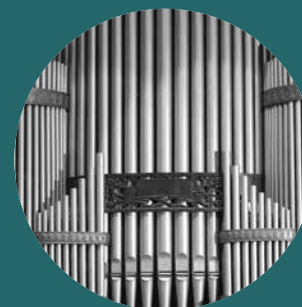
La millor versió possible del majestuós oratori amb **Les Arts Florissants** i **William Christie**. Una cita imprescindible per aquestes festes!

DISSABTE 17.12.16 – 19.00 h

Festival de valsos i danses

Una festa simfònica per acomiadar el 2016 amb alegria i optimisme amb obres de la família Strauss, Anderson, Offenbach i molts més amb l'**Orquestra Simfònica del Vallès**.

DIUMENGE 18.12.16 – 17.00 h

Nadal i l'orgue

L'organista **Marina Tchebourkina** intreprta cançons de Nadal d'arreu del món.

DIUMENGE 18.12.16 – 12.30 h

Cantem El Messies

Händel

La versió més familiar del clàssic oratori amb el **Cor Jove de l'Orfeó Català** i la **Simfònica del Vallès**, sota la direcció d'**Esteve Nabona**.

DILLUNS 26.12.16 – 19.00 h

Concert de Sant Esteve

Un dels concerts més antics d'Europa on l'**Orfeó Català** i l'**Escola Coral de l'Orfeó Català** il·luminen la sala modernista amb cançons tradicionals i cants joiosos.

CONCERT GRATUÏT

DIMECRES 04.01.17 – 19.30 h – *Plaça del Rei*

Orfeó Català

Nadales *a capella* a la Plaça del Rei amb l'**Orfeó Català**.

Xec regal

Regala moments inoblidables amb el Xec regal de 25, 50, 100 i 150 euros. Més de 100 concerts per triar i viure experiències musicals en un entorn arquitectònic únic.

Propers concerts al Palau

Palau Grans Veus
DIMARTS, 07.03.17 – 20.30 h

Piotr Beczala, tenor
Helmut Deutsch, piano

R. Schumann: *Dichterliebe*, op. 48
Altres obres a determinar

Preus: 25, 40, 50 i 70 euros

Palau Bach
DILLUNS, 10.04.17 – 20.30 h

Akademie für Alte Musik Berlin
RIAS Kammerchor
Sunhae Im, soprano
Benn Schachtner, contratenor
Julian Prégardien, Evangelista i tenor
Johannes Weisser, Christus i baix
René Jacobs, director

J. S. Bach: *Passió segons sant Mateu*, BWV 244

Preus: 20, 35, 45, 70 i 125 euros

Palau Grans Veus
DILLUNS, 25.04.17 – 20.30 h

Bejun Mehta, contratenor
Akademie für Alte Musik Berlin
Bernhard Forck, director

Obres de G. F. Händel, A. Vivaldi, J. S. Bach, J. Ch.
Bach, A. Caldara i M. Hoffmann

Preus: 25, 40, 50 i 70 euros

Palau Grans Veus
DILLUNS, 08.05.17 – 20.30 h

Mark Padmore, tenor
Paul Lewis, piano

F. Schubert: *Winterreise*, D. 911

Preus: 15, 25, 30 i 40 euros